

YILI
1945

DERME

SAYI
16

Malatya Halkevi tarafından neşrolunan gayrimevkut Dergi

İÇİNDEKİLER

<i>Halkevlerimiz</i>	<i>Melâhat SEZENER</i>
<i>Bedri İzol</i>	<i>DERME</i>
<i>Büyük Düğünler</i>	<i>Bedri İZOL</i>
<i>Köy Enstitüsünde</i>	<i>Münir MELÂL</i>
<i>Dilek</i>	<i>Melâhat SEZENER</i>
<i>Kaysı bahçesinde</i>	<i>Vedia BALI</i>
<i>Şark şivesile: Şiir</i>	<i>Şemsi BELLİ</i>
<i>Sürgün : Şiir</i>	<i>Kemal BEŞER</i>
<i>Yurt Tetkikleri : Kâhta</i>	<i>Bedri ÖZBEY</i>
„ „ : <i>Şair Asım</i>	<i>Zeki ADIYAMAN</i>
„ „ : <i>Halk Şairi</i>	<i>Kemal BEŞER</i>
„ „ : <i>Fehmi GÜR</i>	<i>Kemal BEŞER</i>
„ „ : <i>Arapkir Düğünü</i>	<i>Şemsi BELLİ</i>
<i>Şehir Haberleri</i>	<i>DERME</i>

Halkevlerimiz

Yazan: *Melâhat SEZENER*

1932 yılının 19 şubatında açılan Halkevlerimiz bugün on üçüncü yaşına ulaşmış bulunuyor. Yeniden yurdun dört bucağında kurulan 27 Halkevi ve 2366 halkodasıyla serpil en ülkü mabetlerimiz, bütün yurddaşları sıcak göğsünde toplayan bir yuva, bizi insanüstü erklere kavuşturan kutsal bir ocaktır.

Halkevlerinin kuruluşu ufkumuzda ümit ve mutluluk güneşinin doğması, bilgi ışığının dört bucağa yayılması, vatandaşların iyilik, doğruluk, güzellik yolunda, altıok meşalesiyle aydınlık gelişme yolunda sonsuz bir sevgi ve şefkat içinde birleşip kaynaşması, gönüllerin anlaşması demektir. Halkevleri, millî ideallerimizin şahlandığı, yüreklerimizin fânî isteklerden sıyrılıp tanrısal bir ateşle, yurt ve Cumhuriyet sevgisinin mübarek ateşiyle ısındığı, gözlerin milliyet aşkıyla aydınlandığı kutsal bir çatıdır. Türk ruhunun ululuğunu inanımızın coşkunluğunu daha derinden duyduğumuz, temiz ürperişlerle şarsıldığımız bu sevgi ve inanç kaynaklarının her yıl biraz daha çoğalması, yeni yeni verim pınarlarının belirmesi, yü-

reklerimizde büyük sevinçler yaratan kutlu bir müjdedir.

Yüzlerce Halkodasında toplanıp eğlenen, dergi okuyan, saz çalıp yanık yurt şarkıları söyleyen, davulların tok sesine ayak uyduran yiğitlerimizin hayali, yarının üstün Türkiyesini gerçekleştirecek tasarımların ön safındadır.

Halkın evi; tek vücut ve yürek olduğumuz, parli prensiplerini kavradığı -mız, yaratma ve başarmanın lezzetli zevkini tattığımız aziz konuttur. Yokluk ve elverişsiz muhit içinde belirmeden sönmeğe, köre'meğe mahkûm nice istidatların gelişip filizlendiği nice istidayanışma yuvalarının önümüzdeki yıllarda daha fazla artması ortaklaşa dileklerimizde başında gelir.

Kökü Başkende, sayısız dal ve yaprakları Türkelinin dört bucağına yayılmış olan bu umut ağacının daha nice verimli fidanlar yetiştirip bu eşsiz yurdu, yemyeşil bir cennet ülkesine çevirmesi elbette yürekten ulaşmak istediğimiz bir amaçtır.

Halkevlerini benimsiyelim. Onlar bizim öz malımız, gerçek baba ocağımızdır.

Bedri İzol

Fırat gazetesi idare odasında uzun boylu, esmer benizli, kısık sesli müteva-zi bir arkadaş tanıdım: Malatyalı dediler.. Babasının müderrislikle Konyada bulunduğu zamanlarda, orada doğmuş, büyümüş, soyadı kanunu çıkınca baba yurdunu unutmamış (İzol' soyadı-

nı almış..

- Özlü yazılarıyla, derin görüşleriyle sevilen, tanınan bu yeni muharrir az bir müddet sonra gazetenin başyazılarını da yazmağa başlamıştı. Her gün akşamları onu Fırat Basımevinde görmek, görüşmek kabildi...

Halkevinin yayın şubesi toplantısı vardı. Konya lisesinde tahsil görmüş bu arkadaşları idare heyetine seçtiler. Senelerce Halkevi İdare Heyeti içtimalarına iştirak etti, hiç bir toplantıyı ihmal etmedi. Her mevsudaki konuşmalarda da-ima en iyi fikri seçti, onu müdafaa etti.

Kâğıt kıhranı ve maddî sebepler yüzünden (Derme) mecmuası çıkarılmıyordu. Mensup olduğu matbaadan daha iyi ve daha ucuz bir basım teklif etmişlerdi, itiraz etmedi, sevindi.. Dermenin 14 üncü sayısı İstanbulda basıldı...

Uzun senelerdenberi sesindeki kısıklığa (Hançere iltihabı) demişlerdi, buna inandı ve Konyada da tedavi ettiklerini söylüyordu. Son senelerde kısıklık mütemadiyen artıyor, öksürüyor, rahat konuşamıyordu... İstanbul'a gitmeğe karar verdi, ilk dönüşünde hastalığına inanmadı, inanamadı..

Adana istasyonunda Konya trenini bekliyordum: Tren geldi, kalabalıktı. Bir köşede büzülmüş, küçülmüş iri bir adam vardı, çok dalgındı. Beni görünce yer vardı, yanında oturdum. Konyayı son görüşünden memnundu. Fakat sanatoryomda yer yok, bekle demişlerdi, onun için çok müteessirdi.

Dermenin 16'ncı sayısı için bir yazı istenmişti. Yatakta bulunmasına rağmen onu derhal gönderdi. İdare Heyeti: Derme'de çıkacak yazıları tasnif ediyordu, toplantıya geç gelen bir arkadaş onun ağır hasta olduğunu söyledi, doktorlar gırtlak vereminin, ciğer veremi haline gelmesinin nadir olduğunu söylediler. Halbuki zavallı Bedri İzol, bu konuşmalar esnasında hayata gözlerini kapamıştı...

Haber acı idi, fakat acı bir hakikat

olmuştu, İdare Heyeti toplantısından dağılanlar, evi önünde tekrar toplandılar. Ona son bir veda töreni lâzımdı, ertesi günü Parti ve Halkevi İdare Heyetleri, su işlerindeki mühendis ve memur arkadaşları, gazeteciler, sevenler ve tanıyanları, onun incelmış vücudunu kalın topraklara gömdüler.

Genç yaşında kocasız kalan Sayın bayan Hasibe'ye sabırlar, babasız kalan iki yavrusuna uzun ömürler, Konya ve Malatya gençliklerine başsağlığı dileriz.

(Derme)

Malatya

*Tarihin kaydettiği büyük düğünlerden
birine sahne olmuştur.*

Yazan: Bedri İZOL

Selçuk hükümdarlarından İzzettin Keykâvusun (Viranşehir) şimdiki Doğanşehirde vuku bulan vefatından sonra Hükümet erkânı bir araya gelerek Selçuk tahtına yeni bir hükümdar seçmek mecburiyetini duymuşlardı. Bir kısmı Erzurumda bulunan Kılıçarslanın oğlu Tuğrul Şahı, bazıları Keykâvusun oğlu Keyferiddini, bazıları da Alâeddin Keykubatı sağlık vermişlerdi. Fakat bu toplantıya iştirâk etmiş bulunan büyüklerin temayülü daha ziyade Alâeddin Keykubat üzerinde toplanmış bulunuyordu. Nihayet bir az sonra kurultay Alâeddin Keykubatın hükümdarlığa getirilmesinde söz birliği etmiş ve keyfiyeti kendisine ulaştırmak üzere de Beylerbeyi Seyfeddin Aybeyi bu işe memur etmişlerdi. O zamanlar Malatya kalelerinden birinde mahpus bulunan Alâeddin Kaykubat 1219 - 616 tarihinde Selçuk tahtına oturmuştur. (*)

Alâeddin Keykubat hükümdar olduktan sonra bazı semtlerde beliren bir takım zararları, pürüzleri gidermeye çalışmış ve muvaffak da olmuştur. Yalnız o sırada Şamda hükümet sürmekte olan Meliki Âdil oğulları ile aralarında bazı hoş gitmiyecek hâdiseler geçiyor ve bu işe hükümdarı üzüyordu. Meliki Âdil oğulları kuvvet bakımından hatırı sayılır bir durumda bulunuyorlardı. Bu

itibarla onlarla bir harp sahasında karşılaşmak tehlikeli olaylara yol açabilirdi. Halbuki Alâeddin Keykubat onlarla iyi bir münasebetin tesisini ve bunun için de bir akrabalık yaratılmasını istiyordu.

Hükümdar, nihayet günün birinde evlenmek suretiyle Meliki Âdil oğullarıyla bir karabet tesisi hususundaki fikrini Seyfeddine açmıştı. Seyfeddin Aybey bu fikri çok muvafık bulmuş ve derhal gereken tedbirlerin alınması için hükümdardan müsaade istemişti. Bir müddet sonra Seyfeddin, hazırlanan çok kıymetli armağanlar ve bir çok değerli yüklerle Şama hareket emrini almıştı. Büyük kervan Malatyaya geldi. Fakat burada Seyfeddin anî olarak hastalandı ve kısa bir müddet içinde vefat etti. Keyfiyet derhal Alâeddin Keykubatın katına ulaştırılmış ve hükümdar (Şemseddin Altun Beyi) bu işe memur ettiğini bildirmiştir.

Şemseddin Altun bey nadide armağanları, yükleri teslim aldıktan ve işleri yoluna koyduktan sonra Şama hareket etmiştir. Şam büyükleri, Meliki Âdilin huzuruna gelmekte olan Alâeddin Keykubatın elçisini - aralarında devam ede gelmekte olan hukukluğa rağmen - büyük bir saygı ile karşıladılar.

Ertesi gün Şamda büyük kurultay açılmış ve kurultaya Diyarbakır havalisi Melikleri, Muazzam, Eşref, Gazi,

(*) Münecim başı.

Fahreddin gibi hükümdarlar iştirâk etmişlerdi. Kurultaya davet edilen Şemseddin Altunbey getirdiği hediyeleri mücevherat ve mürassa eşyayı altun tabaklar içinde sundu. Ve maksadını izah etti. Durum incelendikten sonra nikâh töreninin yapılmasına ve gelin götürme hazırlığının ikmaline karar verildi.

Şemseddin Altunbey, o sırada Konyada bulunan Alâeddin Keykubada bir mektup yazarak keyfiyeti arz ve gelinin Malatyaya kadar getirileceğini de ilâve etmişti. Bu haber den fevkalâde memnûn kalan A. Keykubat, derhal saltanat çadırının hiç bir yerde tevakkuf etmeden doğruca Malatyaya götürülmesini, orada kurulmasını ve Selçuk âmirlerinin de Malatya da toplanmalarını bir fermanla bildirdi.

Her taraftan Malatyaya akın başladı. Türk Amirlerinin, binlerce suvarinin başında, ufuklarda toz kasırgaları yaratarak en süslü ve temiz elbiseleriyle düğün yerine gelmekte oldukları görülüyor, Yeşil Malatya bir neşe ve zevk di-yarı oluyordu. Alâeddin Keykubat ta yola çıkmıştı. Fakât yolda gelirken gerdanında bir çiban çıkmış ve hükümdara istirap vermeye başlamıştı. Hekimler bir türlü bu yarayı gidermeğe müvaffak olamadılar. Tam bu sırada gelin alayı büyük bir ihtişamla Malatyaya inmiş, Şamın ümerası da beraberce gelmiş bulunuyordu.

Nihayet hükümdar da Malatya ya geldi. Ve cerrah (Vasil) i getirmelerini emretti. Vasil çibanın kemale erdiği-ni görünce nişterini yaraya saplamak-tan çekinmedi. Kısa bir zaman içinde

yara iyileşti. Hükümdar kalktı ve düğün ne başlandı.

Gelin alayı ile birlikte gelen Şamlı Emir ve Serdarları için her tarafı altınlar, gümüşler ve türlü mücevheratla süslenmiş 7 köşk tefrik ve tertip edilmişti. (Şimdi bu köşklere eser kalmadığı gibi yerlerini bile tesbite imkân yoktur). Bu köşkler içinde güzel ve çevik hareketli oyuncular, hokkabazlar, marifetler gösteriyorlardı. Her tarafta işret sofraları kurulmuş, dünyanın en güzel şarapları içilmeye başlanmıştı. Bu büyük düğünde her türlü ikramlarla beraber her tarafa altınlar, gümüşler saçılıyordu. Bir haftadan beri devam eden işret ve eğlence âlemleri hudutsuz bir coşkunluk ve neşe içinde devam ederken Malatya, tarihin kaydettiği en büyük düğünlerden birine sahne olmuştur.

Sanki esmer toprakları bir kalp gibi nare seslerinin heyecanından titriyor. Coşkun suları neşeli bir kahkaha kopararak akıyor, berrak seması bir zevk rüzgârının fısıltısı ile uğulduyordu. Alâeddin Keykubat, gerdeğe girdikten sonra düğün eğlenceleri bir hafta daha devam etti. Düğün iki hafta sürmüştü. Nihayet hükümdar Şamlı âmirlere memleketlerine dönmek müsaadesini vermiştir. (*).

Alâeddin Keykubat 1234 - 634 şevvalinin 4. üncü gece yarısı Kayseride vefat etmiştir. Hükümdarlığı 28 yıl kadar sürdü. Ölüsü Konyaya götürülerek atalarının yanına gömüldü. (**).

(*) *İbni Bibi tercümesi*

(**) *Müneccim başı.*

Akçadağ Köy Enstitisünden İlhamlar

Yazan: *Münir MELÂL*

Köy enstitülerini nasıl tarif ederler bilmiyorum. Fakat, benim anladığıma göre, bu enstitüler, sert ve katı olan hayatı yarınki nesle kazandırmak için gereken vasıfları veren müesseseler.

Bilmek, yapmak için kâfi bir vasıf olmadığından, hayatı öğreten müesselere, hayatı kazanmak için gereken vasıfları veren müesseseleri daima üstün tutarım. Çünkü, motör tamiri hakkında mufassal bilgi veren bir kitabı ezberleyincesine kadar öğrenen çocuktan, bir motör tamircisinin yanında çıraklık yapan çocuk daha üstündür. Evet, hayat kitapla öğrenilir, lâkin içinde çalkanmakla kazanılır. Ömrünü kitaplar arasında geçirmek isteyenler için kapılar daima açıktır ve açık kalmalıdır, bu bahsin mevzuu ve hedefi başkadır. Ancak, dünyanın en büyük ticaret ve sanayi müesseselerini kuran ve yaşatanların hal tercümelerini tetkik edenler, bu müessese sahiplerinin, kendi mesleklerine ait bilgi veren yüksek mekteplerin mezunları olmadıklarını görmüşlerdir.

Öyle ise okul ne yapar? Şimdilik, 12 sene tahsilden sonra 25 lira maaş alabilecek memur yetiştiriyor. Ticaret, ziraat, maden ve sanayi işlerinde işe yarayacak bilgisi ve bu alanda kazanacak vasfı yoktur. O sadece kültür adamıdır. Halbuki, bu saydığımız serbest alanda 12 sene çalışan bir adamın ayda bir kaç yüz lira kazandığını görüyoruz. Şehrimizin, hattâ yurdumuzun hatırı sayılır

müesseselerini tetkik ettiğimiz, sahiplerini gözden geçirdiğimiz zaman bu hakikatı görüyoruz. İşte enstitü, bu sırrı keşfeden, mezunlarına bu vasfı veren müessesedir.

Yukarıdaki iddiamız da bu neticeden doğduğu için köy enstitülerini devrin en büyük bir inkılâbı olarak görmekte kendimizi haklı buluyoruz. Siyasî inkılâpları biraz satha ait görürüm. Hani, doğruluk, istikamet, kanaat vesaire gibi biraz fazilet ifade eden yazılarla dolu tabelâlar vardır.

Bunlar satha ait şeylerdir ve kâfi değildir. Bünyenin de bu tabelâyaya uygun olması lâzımdır. İşte, köy enstitüleriyle yapılmakta olan inkılâp bünyeye aittir. Birincisi çalışmayı emrederse, ikincisi, çalışacak vasıfta insan yetiştirir. Onun içindir ki, inkılâbımız bu topraklar üzerinde enstitülerle çivilenecektir. Orası millî tabelâmıza uygun bünyenin yetiştiği yerdir, yahut yetişeceği yerdir.

Toprağı sürmek ve sevmek lâzımdır, ticaret işlerinden anlamak, cesur, azimli, sebatlı ve müteşebbis olmak lâzımdır. Bu kitap bilgisini hepimiz biliyoruz. Fakat, toprağını seven, sürmesini bilen, ticaret işlerinden anlayan, cesur, azimli, sebatlı ve müteşebbis olan ancak, enstitülerden yetişenler olacaktır.

Tarlasını sürmesini; arabasını tamir etmesini, hayvan yetiştirmesini, evinin yapmasını, bezini dokumasını bilen, bir memurdan bir kaç defa fazla kazanmanın yolunu bulan bir adamın

Hükûmet bütçesinde gözü yoktur. Bize lâzım olan şey de budur. Kendi karnı nı doyurmak, işini yoluna koymak, kazanmak için cemiyetin veyahut cemiyet içinde Ali veya Veli'nin yardımına değil kendi varlığına güvenen fertlere ihtiyacımız var. Bir cemiyetin bünyesini böyle fertler teşkil etmelidir.

Değerli bir enstitü öğretmeninin bana on suali var, soruyor:

- 1 — Köy davasını nasıl izah edersiniz?
- 2 — Bu davanın ne gibi meseleleri var?
- 3 — Köy davasının plân, eleman ve teşkilât mevzuları ne gibi hususiyet taşımaktadır.
- 4 — Köy ekonomi kalkınması için ne gibi meseleler var, ve saire..

Yukarıdaki satırlar bu suallerin cevabını vermektedir. Bununla beraber şurada bu sayın öğretmeni daha açık olarak cevaplandırmak için başka kelimelerle tekrar edeyim ki, yurttan şehirlerden ayrı bir köy davası tanımıyorum. Yalnız çobandan saraya kadar bir içtimâî bünye davası, kendi benliğine, hürriyetine, istiklâline, iradesine sahip fertlerden müteşekkil bir cemiyet yetiştirme davası vardır. Çünkü, penceremizden sokağa veya bir toplantı yerine baktığımız zaman anasının, babasının, kızının, kardeşinin ve bilmem nesinin Hükûmet bütçesinden alacağı para ile geçinmek isteyen ve geçinen sayısız insanlar görüyoruz. Hükûmet bütçesinden alacağı para ile geçinmesini temin için oğlunu okula veren sayısız babalar görüyoruz. Bu babalara öğ-

lunu hangi maksatlar için okula vermesi lâzımgeldiğini anlatmak, aydınlatmak lâzım. Zira, memleketin zengin toprakları, madenleri, hayvanları, ticaret ve sanayi alanları boş ve bakımsız kalıyor. Ziraat mektebinden çıkan memur, ticaret mektebinden çıkan memur, sanat mektebinden çıkan memur oluyor. Fakat köy enstitüsünden çıkan memur olmayacak, serbest hayat alanında bilgili insanların boşluğunu bunlar dolduracaktır.

İşte bu dava, bir köy davası değil, çobandan saraya kadar bir yurt ve bir cemiyet davasıdır.

Enstitüler bu vazifeyi yapıyor mu? Tuhaf değil mi? Hayır! diyenlerin düşünceleri bu vazifenin yapıldığını göstermektedir. Çünkü, ümitsiz olanlar, bu müesseselerin, şimdiye kadar gördüğümüz okullara benzemediğini ispat ediyorlar, bu ispata sayın bir enstitü müdürü de şöyle yardım etti ve:

Biz motör ve elektrik hakkındaki bilgimizi labaratuvar oyuncaklarıyla almıyoruz, dedi. Evet böyle oyuncaklardan ders alsalardı, bunların da diğerlerinden farkı olmayacaktı. Vazifelerini ne kadar iyi yaparlarsa diğer müesseselerden o kadar ayrılacaklardır.

944 yılı aralık ayının 8 inci pazar günü Akçadağ Köy Enstitüsüne gittiğimiz zaman biz de bunu gördük ve bu ilhamı aldık.

Bölge İktisat Müdürü
Münir MELÂL

15/2/945
Malatya

Dilek

Halkevlerinin açılış yıldönümü
için

(Halkevleri) denilen ülkü mabedlerinin
Açılış yıldönümü, kardeşlerim, sevinin..
Sevinin, hem öğünün, bugün yirmi beş şubat,
Gönülden her emeli, her fâni isteği at,
Yalnız büyük ülkünün ateşiyle yan, kavrul,
İnönü sevgisiyle, büyük mefkûreyle dol..
(Halkevi) denen yuva, bu kutsal, aziz çatı.
Bütün vatandaşları tek emelde topladı.
Kalbleri birleştirdi, gönülleri yuğurdu,
Bu yuva, öz bağrında topladı bütün yurdu.
Kafaya, hem vücuda, Türke gerekli neyse,
Her türlü bilgi, hüner, sanat, müzik, hendese,
Bu güneşli kaynaktan, bu feyizli ırmaktan
Yudum yudum içildi; yıllarca boş durmaktan
Paslanmış dimağ, gönül yeniden hayat buldu.
Feri sönmüş gözlere bu pınardan nur doldu.
Yeniden dirilişle kalkındık halkevinde,
Güneşli bir hayata kavuştuk birdenbire.
Ellerimiz birleşti, birleşti isteğimiz,
Yarım bir tanrı olduk halkevinde hepimiz.
Bağrımızda tutuştu millî ülkü ateşi,
Bu ateş kıskandırdı göklerdeki güneşi.
Çoşan imanımızla köpürerek şahlандık,
Kükriyen bu aslanı durduramazdık artık.
Ne hasis can kaygusu, ne fâni, boş emeller,
Biz, bunları arkada bıraktık birer birer..
Ferağatın örsünde dövüldü hislerimiz,
Hiçbir millet olamaz Türk kadar asil, temiz..
İnönü'nün ardında ele verdik te biz,
Her engeli devirdik, dolaştık, kara, deniz,

En sonunda belirdi güneşli hedef yolu,
 O hedef ki hep ümit, şeref, saadet dolu,
 Bu yolda tek gönülüz, yan yana, kalb kalbeyiz,
 Önümüzde Ata'nın açtığı şerefli iz,
 Geleceğimiz aydın, halimiz rahat, emin,
 Sevgili millî Şefin isabetli emrinin
 İfasına koşarak bahtiyar oluyoruz,
 Yurt için çalışmakta mutluluk buluyoruz.

Yeni açılanlarla yüzlerce Halkevleri,
 Her yıl daha inanlı, biraz daha ileri,
 Üstün başarılarla koşmaktan mesut, canlı,
 Bugün düünden kudretli, daha çok heyecanlı,
 Çerâğın yakıyor yurdun dört bucağında..
 Binlerce halk odası topluyor kucağında
 Bütün vatandaşları, hepsi bir inanaştı,
 Küçük, büyük, ihtiyar hepimiz aynı yaşta,
 Aynı büyük ülkünün çelikten siperiyiz,
 Millî Şefin emrinde öz yurdun neferiyiz.
 Atatürk ve İnönü başımız, örneğimiz,
 Onlara lâyık olmak milletçe dileğimiz.

Melâhat SEZENER

Kaysı Bahçesinde birgün

Bir yaz sabahıydı. Uçbağlarla Hanımınçiftliği arasında bir bahçeye davetliydik. Kırklar güneşle kucaklaşıırken paytonumuz iki tarafı ağaçlarla çevrilmiş, bir şerit halinde uzayan yolda ilerliyordu...

Şehrin kesif havasındaki bir haftalık yorgunluğ ubu ufak kır gezintisi dindirebilecekti. Bunu arabamız bir ufak su havuzuna bitişik, gayet geniş bir bahçe önünde durduğu vakit duydum. O anda suların sesinde, ağaçların züm-rüt dalgalanışında bile bir başkalık vardı

Burası şehre 2 K. M. mesafede, iki bağ evini ihtiva eden büyük bir çiftlikti. Bahçe sahibi büyük bir nezaketle bizi karşıladı. Dut ve kaysı ağaçlarının gölgelediği genişçe bir yeri elile gösterek:

Orada kaysı pestili yapıyorlar. Belki merak etmişsinizdir. Bakmak isterseniz buyurun. dedi.

Bazı tesadüfler insana merak ettiği şeyleri öğretebiliyor. (Tesadüfün yarattığı vasıtalar bazan en büyük zorlukları yıkar ve insanı arzusuna kavuşturur.) Sözüne o gün daha çok inanmıştım. Teklifi memnuniyetle kabul ederek işçilerin bulunduğu tarafa doğru ilerledik.

İşler, kabiliyet derecelerine göre tak-sim edilmişti. Beride sekiz dokuz tane kız çocuğu daimi bir alışkanlıkla önle-rine yığılan kaysıların iyilerini - husu-si yapılmış - kafesler üzerine açıyorlar-dı. Bu kafesler bir taraftan da her ta-

rafı sınıksı kapalı ve kükürt yakılacak bir ocağı bulunan (İslim odası) na yer-leştiriliyordu... Sağda 15-16 yaşlarında bir başka çocuk muhtelif yerlerden mer-keplerle gelen kaysı dolu sandıkları tar-tıyor ve vazifesinin tatlı başarısı, ken-dini bir kat daha neşelendirmiş olacak ki hafif bir şarkı mırıldanıyordu. Biraz daha aşağıda bir başka işçi büyük kaba-ralı kundarasile - ki bunlar, daimi gey-diği ayakkaplar değildir - havuz içeri-sindeki meyvelerin çekirdek kısmını a-yırıyor, ayrılan bu pelte kısım bir oluk vasıtasile süzülerek ikinci bir havuza dökülüyordu. Mal sahibi ikinci havuzu elile işaret ederek:

— Burada iyice çalınıp hamurumsu bir hal aldıktan sonra yağlanarak hazır-lanmış tahtalar üzerine dökülür. Hafif güneşte kurur gibi olunca pıçaklarla kaldırılır, iplere atılarak tamamiyle ka-rumağa terkedilir. Pestil (Hudayı - aşısız) kaysıdan yapılır.

İşte bizim nasıl yapıldığını bilme-diğimiz ve Türkiyenin bir çok tarafla-rında rağbet gören, pestiller, bir çok işçilerin dikkatli ve gayretli çalışma-ları neticesinde gördüğümüz en son şek-li alıyor.

Hafif bir rüzgâr ağaç dallarını bir-birine sürterek tatlı bir hışırtı yaratı-yor, tabiat elinin musikisi, ta uzaktan gelen bir kaval sesine karışarak beni hayalimin renkten örülmüş, ümitli gök-lerine uçuruyordu.

İnsan şehrin çemberi dışına çıktığı zaman, bir hafiflik hisseder. Şehrin si-

hirli havasile, benliğini kaybetmiş şuur-
suz bir madde gibi sürüklenen bir insa-
nın bu, ilk duyduğu hafiflik ve ferahlık-
tır. Bu andan sonra tabiat güzelliğinin
ruha sükûnet veren havasını duymuş-
tur. Ve tabiatla başbaşa kalmak hissi
kendini kamçılar. Ben bütün bu renk
ve güzellik âlemini yudum yudum içere-
ken bahçe sahibinin:

— Büyurun, Hacı Halil oğlu aşısı.
diye sesi duyuldu. Elinde tuttuğu bir
kaç kaysıyı uzatırken, bir taraftan da:

— Bunlar en iyi kaysı cinsleridir.
Bunlardan başka Gavur aşısı, Hasan
bey, Hacı kız, yeğen, Çol oğlu.. gibi ad-
ları taşıyan cinsler de mühimdir. Bil-
hassa kurutmak bakımından istifade e-

dilir. Çekirdekleri tatlıdır. Gerek kuru
kaysılar gerek çekirdekler Türkiye'nin
her tarafına ve ecnebi memleketlere
sevkedilir, diye izahat veriyordu.

Güneş yavaş yavaş erguvanî bulutlar
arasına çekilerek, etrafı kızılık içeri-
sinde yıkarken bir yaz akşamı başlıyor-
du. (Akşam, lekesiz, saf, iyi bir yüz gibi
akşam.). İşte böyle bir akşamda, şehre
doğru, ağaçlar arasında kıvrılan suyun
sesini ve son süratle "Eski Malatya,,
yolunu tutan yolcuların türkülerini du-
ya duya, dinleye dinleye biz de aksi is-
tikamete doğru ilerliyorduk..

Vedia BALI

ŞARK ŞİVESİLE:

Bulamirem

*Perişan galnışam gurbetellerde,
Halimi diyecek söz bulamirem..
Tıpiye tutuldum şaşırdım yolu,
Garların içinde iz bulamirem.*

*Her nere gettimse dert ile dolu,
Herkesin bir yerden yaralı golu,
Nekadar çarpaşık bu gurbet yolu,
Yokuş bulamirem.. Düz bulamirem.*

*Ne mektup alirem, ne de bir selâm,
Garıştı yollarım hep dolam dolam..
Edirem üstüme bir yorgan alam,
Astarını buldum, yüz bulamirem.*

*Yavuklum silada galdı galacak,
Belki de getmezsem eli alacak,
Kimse yok kalbime yoldaş olacak,
Gaval bulamirem.. Saz bulamirem.*

*Ev bir yanda galdı.. Ben de br yanda,
Bilmem insaf yok mu hiç bir insanda.
Beş gurusı galmadı yırtık cüzdanda,
Çoktan da vazgeçtim, az bulamirem.*

*Dönmek müşgül oldu artık yuvaya,
Bütün gazancımız getti havaya.
Biraz bulgur goydum gırık tavaya,
Ona da goyacak duz bulamirem...*

Şemsi BELLİ

Sürgün

*Belâlı başımda çoğaldı akıllar,
Zevk denen iksiri tatmadım bir gün.
Her gece rüyamda çıplak bacaklar
Ve ruhum mustarip çarpınan sürgün.*

*Bir hazan rüzgârı esti başımda
Açılan güllerim sarardı o gün
Hiç bir gün görmedim bu genç yaşımda
Beldeden beldeye koçulan SÜRGÜN...*

M. Kemal BEŞER

Yurt Tetkikleri kâhta

Yazan Öğretmen Bedri ÖZBEY

Adını, sanını, varlığını tarihin: özünden alan: Kâhta, uzun yüzyılların çeşitli değişiklikleri arasında küçülmüş, büyümüş, yükselmiş, her çağda kendini göstererek tarihin malı olmuştur. Ne ezici kuvvetler ne de tahripkâr etkimler onu silememiş, bilâkis ebedileştirmiştir.

Mezopotamyanın verimli toprak parçaları, Antitorosların vakur silsileleri, heybetli bir kahramanın azametli duruşunu andıran tarihî Nemrut harabeleri, Karakuş tepesi, hep onun topraklarında parlayan ezeli armağanlardır.

Doğusunda, tarihî Fırat sessiz ve sâkin akarken, öteyanda, bağrından hayat ve verim saçan Kâhta çayı binlerce hektarlık araziye sulayarak geçer.

Kâhtanın iklimi yumuşak, yağmurları bol, kışı az, baharı ise renk ve çeşitlerle doludur. Rakımı 700, nüfusu 34000 dir, 5 bucağı, 208 köyü vardır.

Arazi ikiye bölünür: Dağlık, ovalık.

Ovada her çeşit ürün yetişir; üzüm ve narları nefis olur, az miktarda zeytin ve fıstık ta bulunur. Geniş otlaklar türlü hayvanların yetiştirilmesine müsaittir. Safkan Arap at ve kısrakları vardır.

Dağlık arazi kuzeydedir. Çeşitli ormanlarla kaplı bulunan bu mıntaka hal-ki fakirdir.

Halk: Umumiyetle mükrim, konuk-sever saf ve sâkindir. Tip ve karakter bakımından Eti çocuklarına tamamlle benzerler. Profesör Pittard: burada yaşayan insanlar (Öz Türk tiplerine ve dünyanın yakışıklı bahtiyar nesline mensuturlar) demişti.

Şimdiki nüfusun menşelerini incelediğimiz zaman şu neticeye varırız: Halkın mühim bir kısmı Türkistan ve Efganistandan gelmişlerdir: Kutlar, Taşkentler, Rüşvanlar.

Bir kısım halkın menşei Kırımın muhtelif şehirleridir: Hanbeyler, Bali-beyler, Yasinbeyler ve İzogulları gibi..

Diğer bir kısım halk ise, İrak ve Suriye Türklerindendir: Efendiler, Canbeyler, İlbeyler, Kâvuzilar gibi...

Bugün binlere varan bu hakikî yurt çocukları, kardeş gibi yaşamakta ve Cumhuriyetin yarattığı ruh temizliği ve insanî düşüncelerle bahtiyar bir halde yaşamaktadırlar..

Arkeolojik durum: Kâhtanın eski eserlerini; Türkiye ve Avrupanın meşhur bilginlerinin seyahat, kitap ve notlarından, çeşitli tarih kitaplarından öğrenmiş bulunuyoruz.

Müzeler banisi: Kıymetli büyük âlim, merhum Ahmed Hamdi bey, bundan 60 sene evvel ilk Türk arkeoloğu olarak Kâhtayı ziyaret etmiş ve iki ay

gibi uzun bir müddet Nemrud dağında hafriyat ve tetkikatta bulunarak yabancı bilginlerden arta kalan bazı heykel ve eserleri İstanbul müzesine götürerek gayip veya harap olmaktan kurtarmış ve buradaki eski eserler hakkında da değerli bir kitap neşretmiştir. Merhumun bu kitabı fransızcadır, içinde o günkü durumu aydınlatan kıymetli fotoğraflar vardır. Meşhur Türk âlimleri arasında ikinci defa Kâhtayı ziyaret eden Hamid Zübeyrdir, fakat ne yazık ki o gün, azametli tarihi heykeller, eşsiz anıtlar, şaheser kitabeler, asırların tahripkâr tesirleri altında kırılmış, dökül-

müş, pek az ve acıklı bir durumda kalmıştı. İngiliz, Fransız, Alman arkeologlarının Kâhtayı ziyaret ve tetkikleri ise bir asırdanberi devam etmektedir. İngiliz âlimi Zops'ten itibaren Fon Der Osten ve Pittard'a kadar yüzlerce değerli ilim adamları ve müstaşrikler yer yer Kâhta eserleriyle meşgul olmuşlar, benzersiz höyükleri ve kanad açan kartalın müstesna duruşunu hayretle seyretmişlerdir.

Kâhta eski eserleri, görülmeğe, gezilmeğe ve saklanmağa değer kıymet ve ehemmiyettedir.

17
Yazan: Adıyaman Halkevi
Başkanı Zeki Adıyaman

Şair Asım

Adıyaman Tarihi gibi kültürü de çok zengin bir ilçemizdir. Bu ilçemizden muhtelif tarihlerde yetişen şairlerin adedi tesbitimize göre (23) ü bulmaktadır. Bu yazımızla alfabemiz sırasına göre okuyucularımıza (Asım) ı ve şiirlerinden bir iki parça sunmak isterim. Şairlerimiz içinde bulundukları zamanın modası ve onun ezgisi altında kalmak kaygusundan kendilerini kurtaramamışlardır. Arapça ve farsçanın ezgisi altında daha çok aruza heves ettikleri görülür. Böyle olmakla beraber eserleri zevkle okunacak derecede içli ve güzeldir.

Asım: 1255 tarihinde Adıyamanda doğmuş, 1324 tarihinde gene burada ölmüştür. Şiir, gazel, medhiye, nat, müfretleriyle meşhurdur. Hayatı oldukça sıkıntılı geçmiş maişet darlığı çok çekmiştir. Uzun müddet nufus memurluğunda, nahiye müdürlüklerinde çalışmıştır.

(Müfred:)

*Aceba hastalanır mı? Gözü dilber görenin
Gözüne uyku erer mi? zülfüne berdar olanın
Tane tane gül yüziünde şol arak nedir dedim,
Gül gibi güldü, dedi güldür güllap ondan çıkar.*

(Gazel)

*Fitili şemi bezmi riştei canımdan alsınlar
Meyi yakutu fâni çeşmi giryanımdan alsınlar
Deyin bülbüllere kuş gibi gelsinler çimenlerden
Usulü ahızarı kabli nalanımdan alsınlar
Beni riisvay eder divane dil yanında durdukça
Anı Allah için ehli vefa yanımdan alsınlar
Haber ver ey Saba gevheri fûruşanı bedehşane
Akıkalah gülgunu kızıl kanımdan alsınlar
Gürühu şairanı asrı ASİM arzı şerh eyle
Rüsumu şiri paki metni divanımdan alsınlar*

Halk Şairi: Fehmi Gür

Yazan : M. Kemal BEŞER
Arapkir Halkevi Muhabiri

Bu yazımda memleketin yegâne halk şairi Fehmi Gür'den bahsedeceğim. En yanık sesile duygu ve düşüncelerini belirten ve kendisinden çok şeyler beklediğimiz bu ideal halk şairi 1339 senesinde Bostancık köyünün mütevazı ve fakir bir evinde doğmuştur. Babası aynı köyden Mehmed, annesi Esmadır..

Fehmi gün geçtikçe büyüyen büyüdükçe de sevilen biri olmuştur. Fakat talihin kara pençesi az zaman sonra kendini göstermiş, çiçeğe yakalanan Fehminin iki gözü birden kör olmuştur.

Daha küçük yaştan beri kendisine tatlı yüz göstermiyen talih onu on iki yaşında öksüz bırakmıştır,

Bakınız Fehmi şu şiirinde hayatını ne güzel anlatıyor :

*Üç yaşında felek aldı gözümü,
Dünyaya hasretim o günden beri,
Yazan kâtip kara yazmış yazımı
Verdi bana bir acıklı haberi.*

*Gün geçtikçe aklım geldi başıma,
Erişmiştim altı yedi yaşına
Felek düşman gibi çıktı karşıma
Doldurdu kalbime gamı kederi.*

*Ömrüm sekiz dokuz ona erişti
Böyle herbirimiz bir yana düştü,
Babamın narından yüreğim pişti,
Gelmez yola giden gelir mi geri?*

*Onbir dedim onikiyi geçirdim,
Onüç ondört dedim bulûğa erdim,
Onbeşte feleğin zulmünü gördüm,
Hani bu dünyanın gümüşü zeri?*

*Onaltı onyedi bildim yılları,
Yarap bunca mahzun etme kulları,
Kırılırsa bir yiğidin kolları
Ona hiç denemez yoluna yürü.*

Onsekiz ondokuz saydım seneyi,
 Elime silinmez yaktım kınır,
 Göremedim ne doda fâni dünyayı,
 Gidermiş yaylaya göç sürü sürü.

Ömrüm geldi yigirmiye kavuştu,
 Yirmi bire yirmi ikiye erişti.
 Yirmi beşte alev başımdan aştı,
 Biraz geri durun yakar sisleri.

Yigirmi yediye varınca yaşıım,
 Gayet belâhymış benim bu başım.
 Bir yıl sonra asker oldu kardeşim,
 Hele üç seneyi alayım beri.

Yigirmi sekize vardığım zaman,
 Yigirmi dokuzda evlendim heman.
 El sözümne uydum sürmedim devran,
 Çok bir zahmet ile gönderdim geri.

FEHMİ yaşıım geldi otuzu buldu,
 Otuz bire ayak basacak kaldı,
 Hısumın akrabaları hep düşman oldu,
 Terketmek lâzımdır bu menhus yeri..

Köyde barınamıyacağını anlıyan Fehmi Arapkire gelmiştir. Mahallelerde küçük kardeşi Seyfettin ile dolaşarak türküler, maniler söylemiş ve bu suretle maişetini temine uğraşmıştır..

Tâ küçüklükten beri ufak maniler yazan Fehmi, Erzincan felâketinden sonra koşmalar ve şiirler yazmaya başlamıştır.

Millî Şef İnönü'ye aşağıda yazılan şiiri göndermiş ve taltif edilmiştir.

İSME'T İNÖNÜ

Her işe vakıftır Türkün babası
 Yaşasın var olsun İsmet İNÖNÜ
 Hiç kimseye karşı yoktur pervası
 Yaşasın varolsun İsmet İNÖNÜ

Bir sabah güneşi doğdu cihana
 Devletler baş eğdi İNÖNÜ sana,
 Nüfuzu hükmeder Hinde Ummana
 Yaşasın varolsun İsmet İNÖNÜ.

*Millet çok rahattır senin sayende
Bir düşünce yoktur bayda bayanda
Yüksek namın söyleniyor her yanda
Yaşasın varolsun İsmet İNÖNÜ.*

*Ta zamandan beri verilmiş methi
Düşmanı mahveder Türkün heybeti
Tir tir titretir bütün devleti
Yaşasın varolsun İsmet İNÖNÜ.*

*Sağlığın isteriz gani mevlâdan
Seni bize devlet kıldı yaradan
Nasıl unuturuz seni duadan
Yaşasın varolsun İsmet İNÖNÜ.*

*Her yanda devletler girdi savaşa
Babamız İNÖNÜ sen binler yaşa
Elli dört devlete nam veren paşa
Yaşasın varolsun İsmet İNÖNÜ...*

Arapkir Düğünü

Kına gecesi:

Perşembe gecesi oğlan tarafı, bir miktar davar keserek kâmilan kebab yaparlar. Kız evinden oğlan evine de ayrıca elbise ve yemek gönderilir. Güveği, süslenerek çalgı ve şenlikle hamama gider. Oğlan evinde “Kebab gecesi,, kız evinde “Kına gecesi,, işte bu gecedir. Güveği, hamamdan geldikten sonra serçe parmağına kına yakmak en eski ve en önemli âdetlerdendir.

Kız evindeki merasime gelince: Ufacık taslara renkli mumlar dikilir; mesut olmuş (talihi iyi olan ve bir defa evlenen) kadınlar, küçük bir tase kına koyarak gelinin etrafını çervelerler. Geç vakte kadar oyun ve eğlence ile keyfedilir. Gece yarısına doğru şenlik çekilir çekilmez gelin ortaya dikilir. Evvelce bahsettiğimiz bahtiyar kadınlardan biri türkü ile kınayı yakar ve gelin yatırılır.

Perşembe günü: sabah erkenden gelinin cehizi gider.. Çarşamba günkü davetliler, yeniden kız evine gelirler.. Bu misafirlere bu defa yalnız kahve ve şerbet ikram edilir.

5) Gelin bindirmesi:

Düğünün en acıklı safhası ‘GELİN BİNDİRME,, merasimidir. Neden acı olmasın ki,.. Zavallı kız senelerlenberi yaşadığı baba evinden müebbeden ayrılıyor. Çocukluğundan genç kızlığına kadar geçen bütün günlerini, bütün hâtıralarını bu mukaddes yuvada bırakarak

herşeye vedâ ediyor artık.. Gençliğini ve en güzel günlerini erittiği bu eve glemiyecektir. Artık gelse bile oraya ancak bir kadın olarak girebilecektir. Bu kapıdan kız olarak son defa çıkıyor!..

Düğün evi ve civarı şenlikle doludur. Gelin süslenerek anasının ve babasının elini öpüp vedâlaşır. Davulcular, zurnacılar, defciler ve bütün kadınlar bu acı saatin melodisini söylüyorlar.. Gelin ağlatma türküsünü İsmi bile insanın içini sızlatıyor!..

“Hey ağalar! şöyle durun divana..

“Bir suna boylu hanım geliyor!..

“Taramış zülfünü dökmüş bir yana;

“Bir suna boylu hanım geliyor!..

Davul çalar.. Zurna feryatlarla dalgalanıp gider. Gelin, arabasına, yahut atına binmek üzeredir.

Defci, gene başlar:

“Çekin atı yolun kırsına,

“Çağırın gelinin bey dayısına,

“Kızlar gelsin darısına.

“Yürü gelin sağlık ile!..,,

Gönüller, acı bir rase ile titrerler; lâkin Onlar, gelin ağlatma türküsüne bütün şiddetiyle devam ederler:

“Altun tas içinde kınam ezildi

“Şimşir tarağıle zülfüm çözüldü

“Benim yazım yadillere yazıldı

“Doldur pınar, doldur, ben gidiyorum

“Annemi, babama terk ediyorum!..,,

Gönüller üzgün, gözler yaşlıdır...

Kadınlar durmadan hıçkırır, gelin durmadan ağlar...

"Gelin ağlar yaşın yaşın

"Gitmem diye sallar başın...,

Defci durur.. kadınlar söyler:

"Geline gerek bir ana,

"Ağlayalım yana yana.

"İki gözüüm, canım ana!

"Gidiyim haberiz olsun!;

"Şen babamın evi şen olsun...,

"Geline gerek bir baci,

"Ağlayalım acı acı

"İki gözüüm, canım baci!

"Gidiyim haberiz olsun,

"Şen babamın evi şen olsun!,,

"Geline gerek bir baba,

"Ağlayalım kaba kaba.

"İki gözüüm, canım baba!

"Gidiyim haberiz olsun,

"Şen babamın evi şen olsun!,,

Bu defa gelin sarsı'la sarsı'la hıçkırır, doya doya ağlar.. Defci, gene defi ele alarak gelini teselli eder.:

"Gelin, ağlama!.. yazındır,

"Güveyi senden uzundur....

Gelin, binerken para serperler. Oğlan evine gidilince gelinin ayağına kurban keserler; güveği de dama çıkarak gelinin başına bahşiş serper, sonra gelini koltuklayıp içeri götürürken alın bir hediye vermesi âdettir.

Gelin, o gün güveği ile konuşmaz. Öğle sonu güveği, bir defa gelinin odasına girer. Bir saat kadar kaldıktan sonra çıkar. Güveğinin içerde az veya çok durması, gelini sevme nisbetine göredir.

Şimdi oğlan evi şen.. Kız evi yashıdır.

Yemekler pişer, yufkalar dağılır. Gece Hoca gelir. Güveğile gelin, iki rekât namaz kılarlar. Güveği, namazdan sonra, gelinin yanına giderek, ayağının ucuna basar. (Bu helva getir, yiyelim!) demektir. Gelinle beraber getirilen bir tepsisi helva ortaya konur: birlikte yerler... Bu ömürlerini tatlı geçirmek için eskidenberi yaptıkları bir âdettir.

Sağdıç dışarda bekler. Ve, gelinle güveği, gerdeğe girerler... Bunun ertesi günü akrabaları gelini görmeye gelirler. Buna "YÜZ AÇMA,, denir. Yüz açan kayın validenin, kayın pederin geline münasip bir hediye vermeleri şarttır. Bilezik, yüzük, gazi v. s..

Gelin el öptükten sonra elbisesini değiştirir. Duvağı, güveğiye gider. Götürene bahşiş verilir. Ve, düğünler de böylece sona erer..

Tazan: Şemsi BELLİ

Şehir Haberleri Musabakalar :

Edebiyat şubesi, lise ve ortaokul öğrencileri arasında yapmakta olduğu güzel söz (hitabet) musabakasını neticelendirmiştir. Gençlerimizin verdikleri konferanslar ve tetkik söylevleri kendilerinden beklediğimiz ümitleri kuvvetlendirecek mahiyette istifadeli olmuştur. Bu musabakanın en çok beğenilen ve takdir edilen birincisi (Gökhan Evin) e, Halkevimiz tarafından bir hatıra olmak üzere kıymetli bir saat verilmiştir. **KONFERANSLAR:**

Aralık ayından itibaren Halkevimizde verdirilmeğe başlanan seri konferanslar bu sene çok rağbet görmüştür. Her salı günü saat: 17 de yapılan toplantılarda Malatya tarihi, Malatya folkloru gibi cazip ve önemli konulara da temas edilmiştir.

RESİM SERGİSİ:

Güzel sanatlar şubesi, Halkevlerinin yıldönümü gününde açılmak üzere resim sergisi hazırlıklarına başlamıştı. Bu sergiye iştirak edenlerin azlığına binaen komite, sergi müddetinin 31 mart tarihine kadar uzatılmasına ve İl dahilinde mevcut amatör gençlerin ve bütün öğretmenlerin de iştiraklarının sağlanması için İlçe Halkevlerine yazılmasına karar vermiştir.

YAYIN:

Derme mecmuamızın İl dahilinde mevcut bütün Halkevlerini de temsil edecek bir dergi haline getirilmesine karar vermiştir. Evlerimiz bu kararı sevinçle karşılamışlar ve Arapkir Halkevi muhabirliğine Kemal Beşer, Pütürgeye: Doktor Zeki Gökova, Darende: Öğretmen Muhittin Yıldız, Adıyamana:

Öğretmen Zeki Adıyaman seçilmişlerdir. Yeni arkadaşlarımızı tebrik eder, yurt hizmetinde başarılar dileriz.

MÜZE:

Eski Malatya'daki büyük Selçuk caminin müze haline getirilmesine karar verilmiştir. Civar köylerde metrük ve dağınık bir halde bulunan bu eserlerin toplattırılmasına başlanmıştır.

KURSLAR:

Halkevimiz tarafından her sene kışın açılmakta bulunan okuma yazma kurslarına bu yıl büyük bir önem verilmiştir. Halkevimizde okuma yazma bilmeyen bayanlarımıza, Ceza evinde: burada mevcut talisiz vatandaşlarımıza, Fırat okulunda sanat sahiplerine ve işçilerimize 4 kurs açılmıştır. Yüzlerce vatandaş, kendilerine temin edilen bu hayırlı çalışmalardan faydalanmağa devam etmektedirler.

YENİ HALK ODALARIMIZ:

Bu sene ilimiz dahilinde yeniden 42 Halkodası daha açılmıştır. Bu suretle evlerimiz sayıları: beşe ve Odalarımızın adedi: 49 a balığ olmuştur. Partili arkadaşlar gruplar halinde köylerimize kadar giderek yeni Odaların açılış törenlerinde bulunmuşlar ve faydalı direktifler vermişlerdir.

Yeni Odalarımız şunlardır:

Malatya merkezinde: Geliken, Fethiye, Tahir, Kale, Eskimalatya, Orduzu, Tecde, kileyik, Gündüzbey, Yokarıbanazı, Dilek...

Hekimhanda:: Hasaңcelebi, Kurşunlu, Cüzüngüt, Girmane, Engüzek, Kocaözü, Sazlıca..

Adıyamanda: Kuyucak, Koçali, Çalgan,
Samsat, Akpınar...
Pütürgede: Taraksu, Gerger, Tepe-
han, Banuk, Ağvan...
Kâhtada: Sincik, Alat, Narince,
Tokaris..
Darendede: Ayvalı, Germiter, Setrek,
Yenice..
Besnide: Belviran, Perveri, Siva-
rılı, Tut..
Akcadağda: Erkenek...

C. H. P. Genel Sekreterliğinden gön-
derilen plânlar mucibince, yeni Halko-
daları inşaat ve hazırlıklarına hızla de-
vam edilmektedir. Hasaңcelebi Halko-
dası inşaatı bitmiş gibidir. Eskimalatya
inşaatı da bu ay sonunda hitama erdi-
rilecektir. Kış dolayısıyla inşaat yapılmı-
yan yerlerde de taş, kum, kereste gibi
malzeme tedariki yapılmaktadır. Önü-
müzdeki aylar zarfında bu sene otuz
bina ikmal edilmiş olacaktır.

MERKEZ HALKEVİ İNSAATI

Kıymetli Vâlimiz Ahmet Kınık, İl
merkezinin bu mühim ihtiyacının bu se-
ne içinde her halde başarılacağını vaad
buyurmuşlardır. Yeni Halkevimiz, şim-
diki bina yanında, bundan beş sene ev-
vel temin edilen genişçe bir arsaya ya-
rılacaktır. Bina, Sivas - Elâzığ caddeleri
üzerinde iki cephele olduğu için muhte-
şem bir güzellik arzedecektir. Bu sene
inşaat için yüzbin liradan fazla bir yardım
temin edileceği muhakkak görülmekte-
dir. Bankaya yatırılmakta bulunan pa-
ralar bu miktarda bulunca inşaat için ge-
rekli teşebbüs ve müsaadeye başvurul-
acaktır. Dergimiz, genç ve faal Vâlimize
şimdiden en derin minnet ve şükranları-
nı sunar.

LİSE BİNASI

Bundan bir müddet evvel yanan Lise
binası yerine yaptırılmakta olan mu-
vakkat bina inşaatı hitam bulmak üze-
redir. Önümüzdeki günler zarfında yeni
binada tedrisata başlanılacağı memnun-
lukla haber alınmıştır. İsmet Paşa bah-
çesi dahilinde ayrılan arsada da biran
evvel esas bina inşaatına başlanılması
arzu edilmektedir.

SANAT ENSTİTÜSÜ BİNASI

Erkek Sanat Enstitüsünün bir pavi-
yonu ikmal edilmiş ve talebe yeni binala-
rına taşınmışlardır. Diğer paviyonlar da
bitirilince okul kâmilen buraya nakledi-
lecek ve şimdiki harap binadan kurtu-
lacaktır.

SPOR HABERLERİ

AVCILIK:

Evimiz tarafından tertip edilen Dilek
Köyü av gezisine otuzdan fazla avcı işti-
rak etmiştir. Sabahın erken saatlerinde
yapılan bu gezi çok eğlenceli olmuştur.

ATLETİZM:

Bu sene bütün bir kış mevsimince de-
vam eden kır koşuları çok cazip ve fay-
dalı olmuştur. Yüzlerce koşucu arasın-
dan seçilen atletlerimizden Cihat Tun-
çay, Hikmet Menekşe, Zülfü Kızıl-
taş, Celâl Markoç, Kayseride yapılacak
bölgeler arası müsabakalarına iştirak
etmek üzere şehrimizden ayrılmışlardır.
Genç atletlerimize ve bilhassa çok
ümitli bulunduğumuz Cihad'a muvaffa-
kiyetler dileriz..